

УСКЛАДНЕННЯ КАРІЄСУ ЗУБІВ У СОБАК

Волобоєва У. І., аспірантка

Білий Д. Д., науковий керівник, доктор ветеринарних наук, професор

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Наразі, незважаючи на активні спроби зупинити ріст захворюваності собак на стоматологічні хвороби, реєструється щорічний приріст кількості тварин із захворюваннями зубів та пародонту. Однією із найпоширеніших патологій ротової порожнини є карієс зубів, який у більшості діагностують на пізніх стадіях.

Частота реєстрації різних стадій перебігу карієсу: початковий – 17%, середній – 58%, глибокий – 25%. Більш ніж у 60% пацієнтів діагностовано одночасну наявність зубів із середнім та глибоким карієсом. Структура захворюваності собак на карієс зубів за анатомічними особливостями: карієс природних заглиблень – 11%; карієс премолярів та молярів – 29%; карієс граней – 6%; карієс сполучних ділянок – 14%; пришийковий карієс – 40%.

Прогресування карієсу зубів призводить до розвитку таких ускладнень, як пульпіт, періодонтит, флегмона, втрата зубів та порушення травлення. Інтенсивність прогресування захворювання, починаючи із початкової стадії карієсу до розвитку ускладнень залежать від спадкової і породної сприйнятливості, віку первинного виявлення патології, раціону годівлі, догляду за ротовою порожниною, своєчасністю виявлення хвороби і її лікування.

Загальною клінічною ознакою ускладнень, які супроводжують середній і глибокий карієс зубів, є інтенсивна больова реакція та порушення прийому корму, що проявляється зниженням або втратою апетиту, відмовою від корму твердої консистенції, неприємним запахом із ротової порожнини.

За пульпіту на тлі візуалізації дефектів на поверхні зуба, у 16% пацієнтів констатували зміну кольору зуба (на рожевий/червоний або фіолетовий/багряний); періодонтиту – набряклість і кровоточивість ясен, розхитування/втрату зубів; флегмона – підвищення температури тіла, пригнічення, утворення нориць із витіканням гнійного ексудату, у важких випадках – патологічні переломи щелепових кісток. Розвиток ускладнень за пульпіту є суттєвим фактором ризику втрати зубів.

Таким чином, ускладнення карієсу зубів спричинюють загальний вплив на організм, суттєво знижують якість життя собак, потребують довготривалої терапії. За відсутності або недостатньої ефективності хірургічного та/або консервативного лікування у патологічний процес залучаються оточуючі тканини із розвитком, зокрема придаткових пазух носа, остеомієліту щелепових кісток. Ключовим фактором зниження ризику ускладнень карієсу зубів є рання діагностика і його лікування на ранніх стадіях.